

El número

Més que una estructura -en el sentit que hem utilitzat anteriorment- es tracta d'una estratagema que, combinada amb algunes de les estructures bàsiques com llapis al mig, el joc de les paraules ... serveix per afavorir que els membres d'un mateix equip s'ajudin mútuament i que tots es responsabilitzin de fer i saber fer les activitats.

El mestre proposa una tasca (respondre unes preguntes, resoldre uns problemes, etc.) a tota la classe. Els participants, dins del seu equip de base, han de fer la tasca utilitzant alguna de les estructures bàsiques i assegurant-se al màxim que tots els membres saben fer-la correctament.

Cada estudiant de la classe té un número (per exemple, el que li correspon per ordre alfabètic).

Un cop esgotat el temps destinat a resoldre la tasca, el mestre extreu d'una bossa un número a l'atzar. La bossa conté tants números com alumnes.

L'alumne que té el número sortejat ha d'explicar davant de tota la classe la tasca que ha realitzat. Si ho fa correctament, rep una felicitació (aplaudiment) de la resta d'equips i el seu equip de base obté una recompensa (una estrella, un punt, etc.) que més endavant pot ser intercanviat per algun premi.

En aquest cas, només pot sortir un alumne per equip. Si hi ha més temps, es pot escollir un altre número per tal que surti algun altre estudiant (sempre que formi part d'un altre equip de base).

criteris per potenciar la participació i la interacció:

- No s'ha de confondre, en aquest cas, la recompensa que s'ofereix als alumnes que s'han esforçat en realitzar bé el seu treball amb els premis oferts en l'aprenentatge competitiu. Tots els alumnes poden aconseguir-los perquè no depenen de què un alumne ho faci millor que

la resta, sinó de què tots aprenguin a fer-ho bé, i és per això, pel seu esforç, que se'ls premia.

- No necessàriament ha de sortir l'alumne sortejat a l'atzar. L'educador també pot decidir qui sortirà per donar una oportunitat a algú que ho necessiti especialment, per a què destaquí davant dels companys, o bé inclús per posar en evidència algun "mestretites" que no ha estat atent, etc. El mestre haurà de decidir la forma més adequada per afavorir algú o per evitar mal injust.